

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloqventiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

LXXIV. Parænesis ad frequens orandi studium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

Prophetam ex persona Dei dicentem: Qui educit pretiosum à vili, quasi os meum erit. Quid hoc est? Qui ab errore ad veritatem, ait, manduxerit, vel à peccato ad virtutem proximum induxerit pro virili humano me imitatur.

SECUNDÒ, Angelorum patrociniū hoc officio magis demeremur, cum nos socios ipsis adjungimus in procuranda hominum salute. Omnes enim, teste Apostolo, *sunt administratorii spiritus in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis.* Hinc sequitur nos Angelico prorsus munere fungi, cum aliorum salutis curandæ invigilamus.

*Heb. 1. 14.
Vide Chry-
sost. in epist.
ad Hebr.
Hom. 5.*

TERTIÒ, Huius virtutis beneficio gentilium facta est conversio in toto orbe terrarum.

QUARTÒ, Ignis huius zeli exurit omnia peccata nostra, eorumque fontem exsiccat: pravas enim cupiditates consumit.

In EPILOGO monendi Auditores, ut tantum studii & laboris in zelo exercendo impendant quantum suggerunt gratiæ divinæ vires, quas ipsis Deus subministrabit; & si fructus conatui non respondeat, atque etiam ludibrio aliorum zelus ipsorum excipiat, non idcirco putent se meriti sui iacturam fecisse, sed memores sint zelum esse actum charitatis quæ omnia suffert. Vnde S. Augustin. c. 3. Joan. *Quis comeditur zelo domus Dei? qui omnia quæ ibi videt fortè per-versa, satagit emendare, cupit corrigere, non quiescit: si emendare non potest tolerat, gemit. Non excutit de area granum, sustinet paleam, viintret in horreum cum palea fuerit separata.*

*Matth. 10.
Ps. 68. 10.
Ps. 118. 139.*

LXXIV. PARÆNESIS AD FRE- quens orandi studium.

EXORDIUM à tempore. Cùm consuetudine institutoque majorum ita comparatum fit, ut

per

per hosce dies ad religiosissima urbis loca piæ supplicationes fiant & processiones, te nihil ab officio tuo alienum facturum, si quanta assiduæ precationis dignitas, necessitas, utilitas, & jucunditas sit, brevi oratione complectaris.

Exod. 34. v. 30. CONFIRMAT. I. LOCUS ab excellentia & dignitate Orationis, quam multa in S. litteris produunt.
2. Cor. 2. v. 1. PRIMÒ, quod Moysis vultus ex colloquio cum Deo habito ita radiis sit collustratus, ut populus Israëliticus non potuerit oculos in illum intendere: & quòd precibus suis Dominum quasi coegerit ad condonandam noxam eidem populo, qua de causa & Hieremiæ (c. 7. v. 16.) vetuit ne oraret.
Exo. 32. Dimitte me, &c. SECUNDÒ, Oratio in Psalmis confertur cum Sacrificio, Psal. 140. v. 2. TERTIÒ, non semel indicat Scriptura Angelorum ministerium in hoc maxime excubare, ut præces nostras deferant in cælum. (Tob. 12. v. 12. Actor. 19. v. 10. Luc. 22. Actor. 12. v. 7. S. Chrysoft. docet lib. 1. de Orat. etiam ipsos Angelos animam illam honorare, quàm cernunt tam familiariter, & celebrò ad colloquium Divinæ Majestatis admitti.

II. à necessitate, quam sæpe nobis inculcat Scriptura Syr. 18. v. 22. *Non impediaris orare semper, &c.* Matt. 7. v. 7. *Petite, & dabitur vobis, &c.* Luc. 18. v. 1. *Oportet semper orare, & non deficere.* ad Theſ. 5. v. 16. *Sine intermissione orate.* S. Chrysoft. lib. 2. de orando Deum: *Si quis dicat, ait: anima nervos esse deprecationem, mea quidem sententia verum dixerit: quemadmodum enim corpus nervis cohaeret, currit, vivit, stat, & compactum est, adè ut si nervos incideris, universam corporis harmoniam dissolveris: itidem anima per sanctas preces sibi constant & conpinguntur, ac pietatis cursum facile peragunt. Quod si te ipsum destitueris precatione, perinde feceris, ac si piscem ex aquis extraxeris: ut enim pisci vita est aqua, ita tibi deprecatio. Per hanc datur velut ex aquis subvolare, cælumq; transcendere.*

III. à

III. à *multiplici fructu*, quorum PRIMUS est, quòd à Deo impetret remissionem peccatorum, Luc. 18. Publicanus orans & dicens: *Deus propitius esto mihi peccatori*, descendit in domum suam justificatus.

SECUNDUS, Quòd dæmonem repellat eiusque tentationes, imò etiam valeat ad vincendos hostes visibiles, homines, & alia mala avertenda.

TERTIUS, Quòd justus mereatur incrementum virtutis, & ipsam vitam æternam. Chrysof. lib. 1. de modo orandi Deum: *Si qui cum Cesare miscent sermones, familiariterq; cum eo versantur, non possunt esse pauperes: multo minus fieri potest, ut qui Deum deprecantur, cum eo familiariter colloquentes, animas habeant mortales.* Nam mors animæ est impietas, ac vita pugnaus cum lege Divina. Ex quo consequitur, animam vitam esse Dei cultum, ac vitam eo cultu dignam: potrò vitam piam ac Dei cultu dignam miris modis oratio conciliat, conciliatam auget, ac Thesaurum animis nostris recondit.

QUARTUS, Valet ad satisfaciendum pro pœnis peccato debitis. Hinc David tot Psalmis compositis peccata sua deflevit, ut Deo satisfaceret.

QUINTUS, Impetrat omnia subsidia ad vitam tam corporalem, quàm spiritualem necessaria; imò crebrò plura impetrat, quàm petantur. Nam (teste Chrysofomo) sicut homo in rebus corporalibus nascitur nudus, & egens rebus omnibus, sed habet manus, per quas reliqua instrumenta, & quidquid humanæ vitæ necessarium est, facilè parat: sic etiam in vita spiritali nihil omnino potest sine ope divina non solum operari, sed nec loqui, nec cogitare, sed oratione, si ea bene utatur, omnia potest obtinere.

SEXTUS, Oratio frequens mentem illustrat.

SEPTIMUS, spem & fiduciam alit.

OCTA-

*De orando
Deum.*

OCTAVUS, Charitatem inflamat, & mentem ad majora dona capaciolem reddit.

NONUS, Humilitatem auget, & castum timorem.

DECIMUS, Gignit in animo orantis contemptum rerum omnium temporalium.

IV. *ab incredibili, quam parit, delectatione.* Per eam enim fit, ut incipiat homo gustare, quam *suavis sit Dominus*. Hinc videmus nonnullos sine labore non solum pernoctare, sed etiam dies integros cum integris noctibus in oratione conjungere.

EPILOGUS *adhortabitur auditores ad continuum precandi studium.*

LXXV. ENCOMIUM SPEI.

EXORDIUM *sumes* à duobus vitiis, quæ hinc inde spem, tanquam scopuli & præcipitia ambiunt, desperatione & præsumptione. Illo enim sic obtuetur *homo* vel gravitatem, vel multitudinem criminum suorum, vel utrumque, ut sibi tandem persuadeat, animumque obfirmet, fieri non posse, ut Deus ignoscat: hoc verò vel viribus arbitrii sui defert omnia, ut neque Dei gratiam, neque doctrinam, neque ulla præsidia requirat, quasi suo Marte ad vitam æternam, citra auxilium Dei possit pervenire, vel in mediis licet flagitiis sine pœnitentia positus, vitam tamen sibi æternam pollicetur.

PROPOSITIO: Cùm igitur Sectarii nostri temporis multos ex portu spei in hosce duos scopulos impellant, te Auditoribus spei dignitatem, necessitatem, & commoda in memoriam revocaturum.

CONFIRMAT. I. *Locus ab excellentia virtutis Spei*, quæ inde licet, quòd versetur circa nobilissimum objectum, vitam æternam, tam nobilem & sublimem, ut teste Apostolo, qui in tertium cœlum

1. Cor. 2. v. 9. ascenderat, tale quid nec oculus viderit, nec auris au-
dierit,